

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 173

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums

2023. gada 15. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 173/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 173/02	Lieta C-640/20 P: Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums – PV/Eiropas Komisija (Apelācija – Civildienests – Psiholoģiska vardarbība – Medicīniskie atzinumi – Neattaisnota prombūtne – Atalgojums – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 11.a pants – Interēšu konflikts – 21.a pants – Acīmredzami nelikumīga kārtība – 23. pants – Tiesību normu un politikas priekšrakstu ievērošana – Disciplinārlieta – Atstādināšana no amata – Atstādināšanas no amata atsaukšana – Jauna disciplinārlieta – Atkārtota atstādināšana no amata)	2
2023/C 173/03	Lieta C-70/21: Tiesas (sestā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 2008/50/EK – Apkārtējā gaisa kvalitāte – 13. panta 1. punkts – XI pielikums – Sistemātiska un ilgstoša dienā pieļaujamās (PM10) mikrodaļiņu robežvērtības pārsniegšana Saloniku aglomerācijā (EL 0004) – 23. panta 1. punkts – XV pielikums – “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks – Attiecīgi pasākumi)	2

LV

2023/C 173/04	Lieta C-365/21, <i>Generalstaatsanwaltschaft Bamberg</i> (Izņēmums no <i>ne bis in idem</i> principa): Tiesas (piektā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Oberlandesgericht Bamberg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MR/ <i>Generalstaatsanwaltschaft Bamberg</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu – 54. pants – Ne bis in idem princips – 55. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Izņēmums no <i>ne bis in idem</i> principa piemērošanas – Noziedzīgs nodarījums pret valsts drošību vai citām tikpat būtiskām dalībvalsts interesēm – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants – Ne bis in idem princips – 52. panta 1. punkts – Ne bis in idem principa ierobežojumi – Tādas valsts deklarācijas saderība, kas paredz izņēmumu no <i>ne bis in idem</i> principa – Noziedzīga organizācija – Noziedzīgi nodarījumi pret īpašumu)	3
2023/C 173/05	Lieta C-412/21, <i>Dual Prod</i> : Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Tribunalul Satu Mare</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca</i> – <i>Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Akcīzes nodoklis – Direktīva 2008/118/EK – 16. panta 1. punkts – Atļauja darboties kā akcīzes preču noliktavai – Secīgi apturēšanas pasākumi – Krimināltiesisks raksturs – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. un 50. pants – Nevainīguma prezumpcijas princips – Ne bis in idem princips – Samērīgums)	4
2023/C 173/06	Apvienotās lietas C-514/21 un C-515/21, <i>Minister for Justice and Equality</i> (Izpildes nosacītas atlikšanas atcelšana) u.c.: Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Court of Appeal</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kuri izsniegti attiecībā uz LU (C-514/21) un PH (C-515/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – Nodrošanas procedūra starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Fakultatīvas neizpildīšanas pamati – 4.a panta 1. punkts – Brīvības atņemšanas soda izpildei izdots orderis – Jēdziens “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” – Tvērums – Pirmā notiesāšana ar nosacītu sodu – Otrā notiesāšana – Attiecīgās personas nepiedalīšanās tiesas sēdē – Izpildes nosacītas atlikšanas atcelšana – Tiesības uz aizstāvību – Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija – 6. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. un 48. pants – Pārkāpums – Sekas)	5
2023/C 173/07	Lieta C-574/21, <i>02 Czech Republic</i> : Tiesas (trešā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Nejvyšší soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>QT/02 Czech Republic a. s.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti komercaģenti – Direktīva 86/653/EEK – 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Komercaģenta līguma izbeigšana – Komercaģenta tiesības saņemt atlīdzību – Piešķiršanas nosacījumi – Taisnīga atlīdzība – Novērtējums – Jēdziens “provīzija, ko komercaģents zaudējis” – Provīzijas par turpmākiem darījumiem – Komercaģenta atrastie jaunie klienti – Esošie klienti, ar kuriem komercaģents ir būtiski palielinājis darījumu apjomu – Vienreizēja provīzija)	6
2023/C 173/08	Lieta C-653/21, <i>Syndicat Uniclîma</i> : Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Syndicat Uniclîma/Ministre de l'Intérieur</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iekšējais tirgus – Valstu tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz mašīnām, elektriskām spriegumiekārtām un spiedieniekārtām – Direktīva 2006/42/EK – Direktīva 2014/35/ES – Direktīva 2014/68/ES – CE zīme – Papildu prasību noteikšana valsts tiesiskajā regulējumā šajās direktīvās paredzētajām drošības pamatprasībām – Nosacījumi – Valsts tiesiskais regulējums aizsardzībai pret ugunsgrēku risku un paniku iestādēs, kuras uzņem publiku)	7
2023/C 173/09	Lieta C-662/21, <i>Booky.fi</i> : Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko sākusī <i>Booky.fi Oy</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 34. un 36. pants – Preču brīva aprīte – Pasākums ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību – Audiovizuālo raidījumu ieraksti – Pārdošana tiešsaistē – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta raidījumu vecuma ierobežojuma klasifikācija un programmu marķēšana – Nepilngadīgo personu aizsardzība – Ieraksti, kas citā dalībvalstī jau ir klasificēti un marķēti – Samērīgums)	7

2023/C 173/10	Lieta C-561/22, <i>Willy Hermann Service</i> : Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 7. marta rīkojums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Innsbruck) (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Direktīva 2013/34/ES – 30. un 51. pants – Finanšu pārskatu publicēšana – Sodī par publicēšanas pienākuma nepildīšanu – Civiltiesas piespriedes kavējuma nauda – Administratīvā procedūra nolūkā atgūt par galīgu kļuvušo kavējuma naudu – Tiesiskais regulējums, ar kuru tiek izslēgts administratīvai tiesai no jauna izvērtēt minēto kavējuma naudu – Res judicata spēks – Efektivitātes princips – Samērīgums)	8
2023/C 173/11	Lieta C-76/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. februārī iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie</i> (Polija) – <i>QI/Santander Bank Polska S.A.</i>	9
2023/C 173/12	Lieta C-552/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. augustā <i>Asociación de Delineantes de Hacienda</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2022. gada 13. jūlija rīkojumu lietā T-280/22 <i>Asociación de Delineantes de Hacienda/Spānija</i>	9
2023/C 173/13	Lieta C-605/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. septembrī <i>Hijos de Moisés Rodríguez González, SA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-306/20 <i>Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO</i> – Īrija un <i>Ornua</i> (“La Irlandesa 1943”)	10
2023/C 173/14	Lieta C-732/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. novembrī iesniedza <i>G-Core Innovations Sàrl</i> par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2022. gada 28. septembra spriedumu lietā T-454/21, <i>G-Core Innovations/EUIPO</i> – <i>Coretransform</i> (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Lieta C-735/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. novembrī <i>Primagran sp. z o.o.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 22. septembra rīkojumu lietā T-624/21 <i>Primagran/EUIPO</i> – <i>Primagaz</i> (“primagran”)	10
2023/C 173/16	Lieta C-775/22, <i>Banco Santander</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. decembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>M.S.G. u.c./Banco Santander, SA</i>	11
2023/C 173/17	Lieta C-779/22, <i>Banco Santander</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 22. decembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>M.C.S./Banco Santander, SA</i>	11
2023/C 173/18	Lieta C-794/22, <i>Banco Santander</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 23. decembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>FSC/Banco Santander SA</i>	12
2023/C 173/19	Lieta C-28/23, <i>NFŠ</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 24. janvārī iesniedza <i>Okresný súd Bratislava III</i> (Slovākija) – <i>NFŠ a.s./Slovenská republika</i> (Slovākijas Republika) ar <i>Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky</i> starpniecību, <i>Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky</i>	13
2023/C 173/20	Lieta C-40/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 26. janvārī iesniedza Eiropas Komisija par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 16. novembra spriedumu lietā T-469/20 <i>Niederlandes Karaliste/Komisija</i>	14
2023/C 173/21	Lieta C-54/23, <i>Laudamotion</i> un <i>Ryanair</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 3. februārī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>WY/Laudamotion GmbH</i> un <i>Ryanair DAC</i>	15
2023/C 173/22	Lieta C-57/23, <i>Policejní prezidium</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. februārī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>JH/Policejní prezidium</i>	15
2023/C 173/23	Lieta C-62/23, <i>Pedro Francisco</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 6. februārī iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona</i> (Spānija) – <i>Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona</i>	16
2023/C 173/24	Lieta C-63/23, <i>Sagrario</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 6. februārī iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona</i> (Spānija) – <i>Sagrario u.c./Subdelegación del Gobierno en Barcelona</i>	17
2023/C 173/25	Lieta C-65/23, <i>K GmbH</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 8. februārī iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) – <i>MK/K GmbH</i>	17

2023/C 173/26	Lieta C-66/23: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. februārī iesniedza <i>Symvoulis tis Epikrateias</i> (Griekija) – <i>Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX u.c./Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon</i>	18
2023/C 173/27	Lieta C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 15. februārī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"/Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Lieta C-108/23, <i>SmartSport Reisen</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 23. februārī iesniedza <i>Amtsgericht Groß-Gerau</i> (Vācija) – <i>PU/SmartSport Reisen GmbH</i>	20
2023/C 173/29	Lieta C-110/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 22. februārī <i>Autoridad Portuaria de Bilbao</i> iesniegusi par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-126/20 <i>Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija</i>	21
2023/C 173/30	Lieta C-119/23, <i>Valančius</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 28. februārī iesniedza <i>Vilniaus apygardos administracinio teismo</i> (Lietuva) – <i>Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybę</i>	22
2023/C 173/31	Lieta C-122/23 <i>Legafact</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 1. martā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite/Legafact EOOD</i>	23
2023/C 173/32	Lieta C-128/23, <i>Müller Reisen</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 3. martā iesniegusi <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg</i>	23
2023/C 173/33	Lieta C-165/23: Prasība, kas celta 2023. gada 17. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika	24
2023/C 173/34	Lieta C-167/23: Prasība, kas celta 2023. gada 17. martā – Eiropas Komisija/Griekijas Republika	25
2023/C 173/35	Lieta C-172/23: Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Īrija	25
2023/C 173/36	Lieta C-180/23: Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Griekijas Republika	26
2023/C 173/37	Lieta C-181/23: Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Maltas Republika	27
2023/C 173/38	Lieta C-191/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika	27
2023/C 173/39	Lieta C-192/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Latvijas Republika	28
2023/C 173/40	Lieta C-193/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika	29
Vispārējā tiesa		
2023/C 173/41	Lieta T-100/23: Prasība, kas celta 2023. gada 20. februārī – <i>ABLV Bank/ECB</i>	30
2023/C 173/42	Lieta T-110/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. februārī – <i>Kargins/Komisija</i>	31
2023/C 173/43	Lieta T-115/23: Prasība, kas celta 2023. gada 2. martā – <i>Debreceni Egyetem/Padome</i>	31
2023/C 173/44	Lieta T-125/23: Prasība, kas celta 2023. gada 8. martā – <i>Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products ("Gravity")</i>	34
2023/C 173/45	Lieta T-136/23: Prasība, kas celta 2023. gada 15. martā – <i>Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – Grande Vitae ("vintae")</i>	35
2023/C 173/46	Lieta T-149/23: Prasība, kas celta 2023. gada 23. martā – <i>Kirov/EUIPO – Pasticceria Cristiani ("CRISTIANI")</i>	35

2023/C 173/47	Lieta T-156/23: Prasība, kas celta 2023. gada 23. martā – Polija/Eiropas Komisija	36
2023/C 173/48	Lieta T-157/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Kneipp/EUIPO – Patou (“Joyful by nature”)	37
2023/C 173/49	Lieta T-160/23: Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – VO/Komisija	37
2023/C 173/50	Lieta T-161/23: Prasība, kas celta 2023. gada 25. martā – Schönegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (“Rebell”)	38
2023/C 173/51	Lieta T-162/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. martā – Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase (“Rock Creek”)	39
2023/C 173/52	Lieta T-166/23: Prasība, kas celta 2023. gada 28. martā – Dekoback/EUIPO – DecoPac (“DECOPAC”)	40
2023/C 173/53	Lieta T-169/23: Prasība, kas celta 2023. gada 29. martā – RT France/Padome	40
2023/C 173/54	Lieta T-171/23: Prasība, kas celta 2023. gada 30. martā – VR/Parlaments	41
2023/C 173/55	Lieta T-627/18: Vispārējās tiesas 2023. gada 20. marta rīkojums – ZK/Komisija	42
2023/C 173/56	Lieta T-16/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 17. marta rīkojums – NV/EIB	42
2023/C 173/57	Lieta T-97/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 16. marta rīkojums – Ilunga Luyoyo/Padome	42
2023/C 173/58	Lieta T-447/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 17. marta rīkojums – NV/EIB	42

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2023/C 173/01)

Jaunākā publikācija

OV C 164, 8.5.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 155, 2.5.2023.

OV C 134, 17.4.2023.

OV C 127, 11.4.2023.

OV C 121, 3.4.2023.

OV C 112, 27.3.2023.

OV C 104, 20.3.2023.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums – PV/Eiropas Komisija

(Lieta C-640/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Psiholoģiska vardarbība – Medicīniskie atzinumi – Neattaisnota prombūtne – Atalgojums – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 11.a pants – Interesešu konflikts – 21.a pants – Acīmredzami nelikumīga kārtība – 23. pants – Tiesību normu un politikas priekšrakstu ievērošana – Disciplinārlieta – Atstādināšana no amata – Atstādināšanas no amata atsaukšana – Jauna disciplinārlieta – Atkārtota atstādināšana no amata)

(2023/C 173/02)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: PV (pārstāvis: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniecē: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji T. S. Bohr, B. Mongin un A.-C. Simon, vēlāk T. S. Bohr un A.-C. Simon)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) PV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 22.3.2021.

Tiesas (sestā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-70/21) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 2008/50/EK – Apkārtējā gaisa kvalitāte – 13. panta 1. punkts – XI pielikums – Sistemātiska un ilgstoša dienā pieļaujamās (PM10) mikrodaļiņu robežvērtības pārsniegšana Saloniku aglomerācijā (EL 0004) – 23. panta 1. punkts – XV pielikums – “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks – Attiecīgi pasākumi)

(2023/C 173/03)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Konstantinidis un M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvis: E. Skandalou)

Rezolutīvā daļa

1) Grieķijas Republika,

- nenodrošinot, ka laikposmā no 2005. gada līdz 2012. gadam, ieskaitot, 2014. gadā un pēc tam atkal no 2017. līdz 2019. gadam, ieskaitot, Saloniku aglomerācijā (EL 0004) sistemātiski un ilgstoši netiek pārsniegta dienā pieļaujamā PM10 robežvērtība, nav izpildījusi pienākumus, kas ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punktā un XI pielikumā, un,
- no 2010. gada 11. jūnija neveikdama atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka Saloniku aglomerācijā (EL 0004) ir ievērota dienā pieļaujamā PM10 robežvērtība, nav izpildījusi pienākumus, kas ir noteikti šīs direktīvas 23. panta 1. punktā kopsakarā ar tās XV pielikumu, un it īpaši pienākumu nodrošināt, ka gaisa kvalitātes plānos ir paredzēti attiecīgi pasākumi, lai šīs robežvērtības pārsniegšanas laiks būtu pēc iespējas īsāks.

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 128, 12.4.2021.

Tiesas (piektā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (Oberlandesgericht Bamberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MR/Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

(Lieta C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Izņēmums no ne bis in idem principa))

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu – 54. pants – Ne bis in idem princips – 55. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Izņēmums no ne bis in idem principa piemērošanas – Noziedzīgs nodarījums pret valsts drošību vai citām tikpat būtiskām dalībvalsts interesēm – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants – Ne bis in idem princips – 52. panta 1. punkts – Ne bis in idem principa ierobežojumi – Tādas valsts deklarācijas saderība, kas paredz izņēmumu no ne bis in idem principa – Noziedzīga organizācija – Noziedzīgi nodarījumi pret īpašumu)

(2023/C 173/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Bamberg

Pamatlietas puses

Prasītājs: MR

Atbildētāja: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Rezolutīvā daļa

- 1) Pirmā jautājuma izvērtēšanā nav atklājies neviens apstāklis, kurš varētu ietekmēt Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kura parakstīta Šengēnā 1990. gada 19. jūnijā un stājusies spēkā 1995. gada 26. martā, 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta spēkā esamību, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu.
- 2) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 55. panta 1. punkta b) apakšpunkts kopsakarā ar Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu un 52. panta 1. punktu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā dalībvalsts, kas iesniegusi deklarāciju atbilstoši Šengenas konvencijas 55. panta 1. punktam, tiesu sniegtā minētās deklarācijas interpretācija, saskaņā ar kuru šai dalībvalstij nav saistošas Šengenas konvencijas 54. panta normas, ciktāl tās attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, kas izpaužas kā noziedzīgas organizācijas izveide, ja noziedzīgā organizācija, kurā ir piedalījusies persona, kas tiek saukta pie atbildības, ir izdarījusi vienīgi noziedzīgus nodarījumus pret īpašumu, ciktāl šādas kriminālvajāšanas mērķis – kā izriet no šīs organizācijas darbībām – ir sodīt par drošības vai citu tikpat būtisku minētās dalībvalsts interešu apdraudējumu.

(¹) OV C 320, 9.8.2021.

Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (Tribunalul Satu Mare (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Lieta C-412/21 (¹), Dual Prod)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Akcīzes nodoklis – Direktīva 2008/118/EK – 16. panta 1. punkts – Atļauja darboties kā akcīzes preču noliktavai – Secīgi apturēšanas pasākumi – Krimināltiesisks raksturs – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. un 50. pants – Nevainīguma prezumpcijas princips – Ne bis in idem princips – Samērīgums)

(2023/C 173/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Satu Mare

Pamatlietas puses

Prasītāja: Dual Prod SRL

Atbildētāja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka atļauju darboties kā akcīzes preču noliktavai var apturēt administratīvā kārtā līdz kriminālprocesa pabeigšanai tikai tāpēc, ka atļaujas īpašniekam šajā kriminālprocesā ir noteikts apsūdzētā statuss, ja apturēšana ir krimināltiesiska rakstura sods.
- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz krimināltiesiska rakstura sodu par noziedzīgiem nodarījumiem attiecībā uz akcīzes preču tiesisko regulējumu piemērot juridiskai personai, kurai par tiem pašiem faktiem jau ir piemērots krimināltiesiska rakstura sods, kas ir kļuvis galīgs, ar nosacījumu, ka:

— iespēja kumulēt abus sodus ir paredzēta tiesību aktos;

— valsts tiesiskais regulējums liedz saukt pie atbildības un sodīt par vieniem un tiem pašiem faktiem attiecībā uz vienu un to pašu noziedzīgo nodarījumu vai viena un tā paša mērķa sasniegšanai, bet vienīgi paredz saukšanas pie atbildības un sodu kumulāciju saskaņā ar dažādiem tiesiskajiem regulējumiem;

— saukšanas pie atbildības un sodu mērķi ir savstarpēji papildinoši un tie var būt saistīti ar dažādiem vienas un tās pašas attiecīgās noziedzīgās darbības aspektiem;

- pastāv skaidri un precīzi noteikumi, kas ļauj paredzēt, par kādām darbībām vai bezdarbību var kumulatīvi saukt pie atbildības un sodīt, kā arī koordinēt dažādās iestādes, lai abas procedūras tiktu īstenotas pietiekami koordinēti un tuvināti laikā un lai sods, kas attiecīgā gadījumā ir piemērots procedūrā, kura hronoloģiski bijusi pirmā, tiktu ņemts vērā, izvērtējot otro sodu, un tādējādi apgrūtinājums, kas attiecīgajām personām izriet no šādas kumulēšanas, būtu absolūti nepieciešams un visi piemērotie sodi atbilstu izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumam.

⁽¹⁾ OV C 401, 4.10.2021.

Tiesas (ceturtā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (Court of Appeal (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kuri izsniegti attiecībā uz LU (C-514/21) un PH (C-515/21)

(Apvienotās lietas C-514/21 un C-515/21 ⁽¹⁾, Minister for Justice and Equality (Izpildes nosacītas atlikšanas atcelšana) u.c.)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – Nodošanas procedūra starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Fakultatīvas neizpildīšanas pamati – 4.a panta 1. punkts – Brīvības atņemšanas soda izpildei izdots orderis – Jēdziens “lietas izskatīšana, kurā ir pieņemts nolēmums” – Tvērums – Pirmā notiesāšana ar nosacītu sodu – Otrā notiesāšana – Attiecīgās personas nepiedalīšanās tiesas sēdē – Izpildes nosacītas atlikšanas atcelšana – Tiesības uz aizstāvību – Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija – 6. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. un 48. pants – Pārkāpums – Sekas)

(2023/C 173/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamatlietas puses

LU (C-514/21), PH (C-515/21),

piedaloties: Minister for Justice and Equality

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punkts, lasot to saistībā ar Hartas 47. un 48. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tad, ja brīvības atņemšanas soda izpildes nosacīta atlikšana jaunas notiesāšanas dēļ tiek atcelta un ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis šī soda izpildei, šis aizmuguriski pasludinātais notiesājošais spriedums ir “nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē. Tā tas nav tāda nolēmuma gadījumā, ar kuru ir atcelta minētā soda izpildes nosacīta atlikšana.

- 2) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 4. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar to izpildes tiesu iestādei ir atļauts atteikties nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij tad, ja izrādās, ka lietas izskatīšana, kurā pasludināts otrais šo personu notiesājošais spriedums krimināllietā, kas ir izšķirošs Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai, ir notikusi aizmuguriski, ja vien Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz šo lietas izskatīšanu nav ietverta viena no šīs tiesību normas a)–d) apakšpunktā paredzētajām norādēm.

- 3) Pamatlēmums 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, lasot to saistībā ar Hartas 47. pantu un 48. panta 2. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tas, ka izpildes tiesu iestāde atsakās nodot pieprasīto personu izsniegšanas dalībvalstij, pamatojoties uz to, ka lietas izskatīšana, kuras rezultātā ir atcelta brīvības atņemšanas soda – kā izpildei izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis – izpildes nosacītā atlikšana, ir notikusi aizmuguriski, vai šīs personas nodošanu pakārto garantijai, ka šī persona minētajā dalībvalstī varēs panākt jauna nolēmuma pieņemšanu vai apelācijas tiesvedību, kas ļauj pārskatīt šādu nolēmumu par izpildes nosacītās atlikšanas atcelšanu, vai otro notiesājošo spriedumu, kurš tai piespriests aizmuguriski un izrādās noteicošs šī ordera izsniegšanai.

(¹) OV C 119, 14.3.2022.

Tiesas (trešā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (*Nejvyšší soud* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – QT/02 Czech Republic a. s.

(Lieta C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti komercaģenti – Direktīva 86/653/EEK – 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Komercaģenta līguma izbeigšana – Komercaģenta tiesības saņemt atlīdzību – Piešķiršanas nosacījumi – Taisnīga atlīdzība – Novērtējums – Jēdziens “provīzija, ko komercaģents zaudējis” – Provīzijas par turpmākiem darījumiem – Komercaģenta atrastie jaunie klienti – Esošie klienti, ar kuriem komercaģents ir būtiski palielinājis darījumu apjomu – Vienreizēja provīzija)

(2023/C 173/07)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud

Pamatlietas puses

Prasītājs: QT

Atbildētāja: 02 Czech Republic a. s.

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 86/653/EEK (1986. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem [komercaģentiem] 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

nosakot šīs direktīvas 17. panta 2. punktā paredzēto kompensāciju, ir jāņem vērā provīzijas, ko komercaģents būtu saņēmis, ja komercaģenta līgums, iespējams, tiktu turpināts, par darījumiem, kas pēc komercaģenta līguma izbeigšanas tiek noslēgti ar jaunajiem klientiem, kurus tas ir atradis principālam pirms līguma izbeigšanas, vai ar klientiem, ar kuriem viņš pirms līguma izbeigšanas ir būtiski palielinājis darījumu apjomu.

- 2) Direktīvas 86/653 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar vienreizējas provīzijas samaksu no 17. panta 2. punktā paredzētās atlīdzības aprēķina netiek izslēgta provīzija, kuru komercaģents zaudējis un kura izriet no darījumiem, ko komercaģents pēc komercaģenta līguma izbeigšanas ir veicis ar jaunajiem klientiem, kurus viņš ir atradis principālam pirms līguma izbeigšanas, vai ar klientiem, ar kuriem viņš pirms līguma izbeigšanas ir būtiski palielinājis darījumu apjomu, ja provīzija atbilst fiksētai atlīdzībai par jebkuru tādu jaunu līgumu ar jauniem vai esošajiem klientiem, kas noslēgts ar prasītāja pamatlietā starpniecību.

(¹) OV C 481, 29.11.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Syndicat Uniclîma/Ministre de l'Intérieur*

(Lieta C-653/21 ⁽¹⁾, *Syndicat Uniclîma*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iekšējais tirgus – Valstu tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz mašīnām, elektriskām spriegumiekārtām un spiedieniekārtām – Direktīva 2006/42/EK – Direktīva 2014/35/ES – Direktīva 2014/68/ES – CE zīme – Papildu prasību noteikšana valsts tiesiskajā regulējumā šajās direktīvās paredzētajām drošības pamatprasībām – Nosacījumi – Valsts tiesiskais regulējums aizsardzībai pret ugunsgrēku risku un paniku iestādēs, kuras uzņem publiku)

(2023/C 173/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Syndicat Uniclîma*

Atbildētājs: *Ministre de l'Intérieur*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū 3. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar tās 2. panta 31. punktu, kā arī 5. panta 1. punkta pirmo daļu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru, lai aizsargātu personu veselību un drošību pret ugunsgrēka riskiem vietās, kas atvērtas publikai, spiedieniekārtām un kompleksiem, kuros izmanto viegli uzliesmojošus aukstumaģentus, lai šīs iekārtas un kompleksus darītu pieejamus tirgū vai nodotu ekspluatācijā, ir noteiktas prasības, kas nav minētas šajā direktīvā paredzētajās drošības pamatprasībās, lai gan tiem ir CE zīme.

⁽¹⁾ OV C 37, 24.1.2022.

Tiesas (desmitā palāta) 2023. gada 23. marta spriedums (*Korkein hallinto-oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko sākusī *Booky.fi Oy*

(Lieta C-662/21 ⁽¹⁾, *Booky.fi*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 34. un 36. pants – Preču brīva aprīte – Pasākums ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību – Audiovizuālo raidījumu ieraksti – Pārdošana tiešsaistē – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta raidījumu vecuma ierobežojuma klasifikācija un programmu marķēšana – Nepilngadīgo personu aizsardzība – Ieraksti, kas citā dalībvalstī jau ir klasificēti un marķēti – Samērīgums)

(2023/C 173/09)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Booky.fi Oy*

piedaloties: *Kansallinen audiovisuaalinen instituutti* (KAVI)

Rezolutīvā daļa

LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai aizsargātu nepilngadīgos no audiovizuāla satura, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, ir prasīts, lai attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem, kas ierakstīti uz materiāla datu nesēja un tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, iepriekš tiktu veikta pārbaudes procedūra, kā arī klasifikācija atbilstoši vecuma ierobežojumiem un attiecīgs marķējums saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja attiecībā uz šiem raidījumiem jau ir veikta analogiska procedūra, kā arī klasifikācija un marķēšana, piemērojot citas dalībvalsts tiesību aktus, ja vien šis tiesiskais regulējums ir piemērots šī mērķa sasniegšanas nodrošināšanai un nepārsniedz to, kas nepieciešams tā sasniegšanai.

Šajā ziņā apstāklim, ka daļa ierakstu, ko var tirgot attiecīgajā dalībvalstī no citas dalībvalsts, ir izslēgta no minētā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas, nav izšķirošas nozīmes, ja vien šāds ierobežojums neapdraud mērķa sasniegšanu. Izšķiroša nozīme nav arī fakts, ka attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēta atkāpe no šīs prasības, ja var pierādīt, ka šajā tiesiskajā regulējumā minētā ieraksta pircējs ir pilngadīgs.

⁽¹⁾ OV C 24, 17.1.2022.

Tiesas (devītā palāta) 2023. gada 7. marta rīkojums (*Bundesverwaltungsgericht (Insbruka) (Austrija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch*

(Lieta C-561/22 ⁽¹⁾, *Willy Hermann Service*)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Direktīva 2013/34/ES – 30. un 51. pants – Finanšu pārskatu publiskošana – Sodi par publiskošanas pienākuma nepildīšanu – Civiltiesas piespriešanas kavējuma nauda – Administratīvā procedūra nolūkā atgūt par galīgu kļuvušo kavējuma naudu – Tiesiskais regulējums, ar kuru tiek izslēgts administratīvai tiesai no jauna izvērtēt minēto kavējuma naudu – Res judicata spēks – Efektivitātes princips – Samērīgums)

(2023/C 173/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht (Insbruka)

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Willy Hermann Service GmbH, DI*

Atbildētāja: *Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch*

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām tiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka administratīvajai tiesai, kas izskata prasību par sabiedrībai un tās vadītājam uzliktās kavējuma naudas atgūšanu gada finanšu pārskatu nepubliskošanas dēļ, ir saistošs civiltiesas galīgs nolēmums par šīs kavējuma naudas piespriešanu un tas apmēra noteikšanu, lai nodrošinātu tādu saistību izpildi, kas izriet no 30. un 51. panta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK, kuri ir transponēti valsts tiesībās.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 24.8.2022.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. februārī iesniegusi *Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie* (Polija) – QI/*Santander Bank Polska S.A.*

(Lieta C-76/22)

(2023/C 173/11)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: QI

Atbildētāja: *Santander Bank Polska S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2014/17/ES⁽¹⁾ 25. panta 1. punkts ir interpretējams tāpat kā Direktīvas 2008/48/EK⁽²⁾ 16. panta 1. punkts, proti, vai šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētāja tiesības uz hipotekārā kredīta kopējo izmaksu samazinājumu hipotekārā kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā aptver visus maksājumus, kas ir jāveic patērētājam, tostarp komisijas maksu par kredīta piešķiršanu?
- 2) Vai Direktīvas 2014/17/ES 25. panta 1. punktā paredzētais pienākums samazināt hipotekārā kredīta kopējās izmaksas hipotekārā kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka hipotekārā kredīta kopējās izmaksas ir jāsamazina proporcionāli attiecībai starp laikposmu no kredīta pirmstermiņa atmaksas dienas līdz dienai, kas sākotnēji tikusi noteikta kā kredīta atmaksas diena, no vienas puses, un sākotnēji noteikto laikposmu no kredīta saņemšanas dienas līdz kredīta pilnīgas atmaksas dienai, no otras puses, vai arī hipotekārā kredīta kopējo izmaksu samazinājumam ir jābūt proporcionālam kreditora negūtai peļņai, proti, attiecībai starp procentiem, kas pēc kredīta pirmstermiņa atmaksas paliek nenomaksāti (t.i., procentiem, kas pienākas par laikposmu no dienas pēc kredīta faktiskas pilnīgas atmaksas līdz sākotnēji noteiktajai pilnīgas atmaksas dienai), no vienas puses, un procentiem, kas pienākas par visu sākotnēji noteikto kredīta līguma darbības termiņu (no kredīta saņemšanas dienas līdz noteiktajai kredīta pilnīgas atmaksas dienai), no otras puses?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/UE (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 60, 34. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. augustā *Asociación de Delineantes de Hacienda* iesniegusi par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2022. gada 13. jūlija rīkojumu lietā T-280/22 *Asociación de Delineantes de Hacienda/Spānija*

(Lieta C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Asociación de Delineantes de Hacienda* (pārstāvis: D. Álvarez Cabrera, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Spānijas Karaliste

Ar 2023. gada 17. marta rīkojumu Tiesa (sestā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 16. septembrī *Hijos de Moisés Rodríguez González, SA* iesniegusi par Vispārējās tiesas (sestā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-306/20 *Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Īrija un Ornua* (“La Irlandesa 1943”)

(Lieta C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Hijos de Moisés Rodríguez González, SA* (pārstāvis: *J. García Domínguez*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Īrija un Ornua Co-operative Ltd*

Ar 2023. gada 8. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Hijos de Moisés Rodríguez González* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 28. novembrī iesniegusi *G-Core Innovations Sàrl* par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2022. gada 28. septembra spriedumu lietā T-454/21, *G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform* (G CORELABS)

(Lieta C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *G-Core Innovations Sàrl* (pārstāvis: *L. Axel Karnøe Søndergaard*, advokat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Coretransform*

Ar 2023. gada 23. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *G-Core Innovations Sàrl* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 29. novembrī *Primagran sp. z o.o.* iesniegusi par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 22. septembra rīkojumu lietā T-624/21 *Primagran/EUIPO – Primagaz* (“primagran”)

(Lieta C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Primagran sp. z o.o.* (pārstāve: *E. Jaroszyńska-Kozłowska*, radca prawny)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), *Compagnie des gaz de pétrole Primagaz*

Ar 2023. gada 24. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Primagran sp. z o.o.* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. decembrī iesniedza Tribunal Supremo
(Spānija) – M.S.G. u.c./Banco Santander, SA**

(Lieta C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēji: M.S.G. u.c.

Atbildētāja kasācijas instancē: Banco Santander, SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 34. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar šīs direktīvas 53. panta 1. un 3. punktu, 60. panta 2. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu un 64. panta 4. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā, ka – pēc tam, kad subordinētās obligācijas (otrā līmeņa kapitāla instrumenti), kuras emitējusi kredītiestāde, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, un kurām vēl nebija pienācis samaksas termiņš brīdī, kad tika uzsākta noregulējuma procedūra, ir konvertētas akcijās, kuras pēc tam bez faktiskas atlīdzības ir pārvestas – personas, kas bija iegādājušās šīs subordinētās obligācijas pirms šādas noregulējuma procedūras uzsākšanas, var pret šo iestādi vai pret tās saistību pārņēmēju celt prasību atzīt par spēkā neesošu līgumu par parakstīšanos uz šīm subordinētajām obligācijām, lūdzot atmaksāt cenu, kas ir samaksāta par parakstīšanos uz šīm subordinētajām akcijām, kopā ar procentiem par laiku kopš minētā līguma noslēgšanas dienas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 22. decembrī iesniedza Tribunal Supremo
(Spānija) – M.C.S./Banco Santander, SA**

(Lieta C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: M.C.S.

Atbildētāja kasācijas instancē: Banco Santander, SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 34. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar šīs direktīvas 53. panta 1. un 3. punktu un 60. panta 2. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iespējamo prasījumu jeb tiesības, kas tiesas nolēmuma rezultātā rastos *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmējai kredītiestādei tāpēc, ka kapitāla instrumenta (priekšrocību akciju) – kas konvertēts akcijās vēl pirms *Banco Popular* noregulējuma pasākumu pieņemšanas (2017. gada 7. jūnijā) – iegādes darījums nav spēkā, varētu uzskatīt par saistībām, uz kurām attiecas Direktīvas 2014/59/ES 53. panta 3. punkta norakstīšanas noteikumi kā uz “neuzkrātajiem” pienākumiem vai prasījumiem, un tādējādi uzskatīt par izpildītu un nevēršamu pret *Banco Santander* kā *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmēju, ja prasība, no kuras izrietētu šis pienākums, būtu celta pēc bankas noregulējuma procedūras pabeigšanas?

Vai arī, gluži pretēji, šīs normas ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais prasījums jeb tiesības ir jāuzskata par “uzkrātu” pienākumu (direktīvas 53. panta 3. punkta izpratnē) vai bankas noregulējuma brīdī “jau uzkrātajām saistībām” (60. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē), uz kuru kā tādu neattiecas šo pienākumu vai prasījumu izpildes vai dzēšanas sekas, lai gan akcijas būtu norakstītas un anulētas, un tādējādi būtu vērsams pret *Banco Santander* kā *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmēju, pat ja prasība, no kuras izrietētu šis spriedums par atlīdzināšanu, būtu celta pēc bankas noregulējuma procedūras pabeigšanas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 23. decembrī iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *FSC/Banco Santander SA* (Lieta C-794/22, *Banco Santander*)

(2023/C 173/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: FSC

Atbildētāja kasācijas instancē: *Banco Santander SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 34. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta normas, lasot tās kopsakarā ar šīs direktīvas 53. panta 1. un 3. punktu [un] 60. panta 2. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iespējamo prasījumu jeb tiesības – kas rodas no tāda tiesas nolēmuma, kurā *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmējai kredītiestādei ir uzlikts pienākums veikt zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz prasību par atbildību, kas izriet no tāda finanšu produkta (subordinēto īstermiņa obligāciju, kas ir obligāti konvertējamas tās pašas bankas akcijās) tirdzniecību, kas nav ietverts *Banco Popular* noregulējuma pasākumos minēto papildu kapitāla instrumentu starpā un tika konvertēts bankas akcijās vēl pirms šīs bankas noregulējuma pasākumu pieņemšanas (2017. gada 7. jūnijā) – varētu uzskatīt par saistībām, uz kurām attiecas Direktīvas 2014/59/ES 53. panta 3. punkta norakstīšanas vai dzēšanas noteikumi kā uz “neuzkrātu” pienākumu vai prasījumu, un tādējādi uzskatīt par izpildītu un nevēršamu pret *Banco Santander* kā *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmēju, ja prasība, no kuras izrietētu šis zaudējumu atlīdzības pienākumu nosakošais tiesas nolēmums, būtu celta pēc bankas noregulējuma procedūras pabeigšanas?

Vai arī, gluži pretēji, šīs normas ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais prasījums jeb tiesības ir jāuzskata par “uzkrātu” pienākumu vai prasījumu (direktīvas 53. panta 3. punkta izpratnē) vai bankas noregulējuma brīdī “jau uzkrātajām saistībām” (60. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē), uz kuru kā tādu neattiecas šo pienākumu vai prasījumu izpildes vai dzēšanas sekas, un tādējādi būtu vērsams pret *Banco Santander* kā *Banco Popular* tiesību un saistību pārņēmēju, pat ja prasība, no kuras izrietētu šis tiesas nolēmums par zaudējumu atlīdzināšanu, būtu celta pēc bankas noregulējuma procedūras pabeigšanas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 24. janvārī iesniedza Okresný súd Bratislava III (Slovākija) – NFŠ a.s./Slovenská republika (Slovākijas Republika) ar Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky starpniecību, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Lieta C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Bratislava III

Pamatlietas puses

Prasītāja: NFŠ a.s.

Atbildētājas: Slovenská republika (Slovākijas Republika) ar Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky starpniecību, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai subsīdijas līgums un pārdošanas priekšlīgums, kas noslēgti starp ministriju (valsti) un privāttiesību subjektu, kurš izraudzīts bez konkursa procedūras, ir “publiskais būvdarbu līgums” Direktīvas 2004/18 (¹) 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta vai Direktīvas 2014/24 (²) 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja subsīdijas līgums ir Eiropas Komisijas apstiprināts valsts atbalsts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, subsīdijas līgumā ietverta saistību priekšmets ir valsts saistība piešķirt subsīdiju, kā arī privāttiesību subjekta saistība uzbūvēt būvi atbilstoši ministrijas noteiktajiem nosacījumiem un nodrošināt sporta organizācijai iespēju izmantot daļu no šīs būves, savukārt priekšlīgumā ietverta saistību priekšmets ir privāttiesību subjektam piešķirtā vienpusējā iespēja, kas izpaužas kā valsts saistība atpirkt uzbūvēto būvi, un šie līgumi veido laika un materiālo aspektu ziņā savstarpēji saistītu ministrijas un privāttiesību subjekta savstarpējo saistību ietvaru?
- 2) Vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts vai Direktīvas 2014/24 2. panta 6. punkta c) apakšpunkts nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru par absolūti spēkā neesošu (t.i., no sākuma/ex tunc) uzskatāms tāds tiesisks darījums, kas pēc sava satura vai mērķa ir pretrunā likumam vai ir atzīstams par likuma apiešanu, vai arī ir pretrunā labiem tikumiem, ja šis likuma pārkāpums izpaužas kā būtisks publisku līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumu pārkāpums?
- 3) Vai Direktīvas 89/665 (³) 2.d panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru par absolūti spēkā neesošu (t.i., no sākuma/ex tunc) uzskatāms tāds tiesisks darījums, kas pēc sava satura vai mērķa ir pretrunā likumam vai ir atzīstams par likuma apiešanu, vai arī ir pretrunā labiem tikumiem, ja šis likuma pārkāpums izpaužas kā publisku līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumu būtisks pārkāpums (apiešana), kā tas ir pamatlietā?

- 4) Vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts vai Direktīvas 2014/24 2. panta 6. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj *ex tunc* uzskatīt, ka tāds pārdošanas priekšlīgums kā pamatlietā aplūkots ir radījis tiesiskas sekas?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).
- (³) Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 26. janvārī iesniegusi Eiropas Komisija par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 16. novembra spriedumu lietā T-469/20 Nīderlandes Karaliste/Komisija

(Lieta C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky, H. van Vliet un I. Georgiopoulos)

Otra lietas dalībniece: Nīderlandes Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 16. novembra spriedumu lietā T-469/20 Nīderlandes Karaliste/Komisija, EU:T:2022:713;
- noraidīt ceturto un piekto prasības pamatu lietā T-469/20;
- izmantot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētās tiesības pašai izlemt lietu un noraidīt prasību kopumā kā nepieņemamu, un;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzības pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz vienu vienīgu apelācijas pamatu, kas sastāv no divām daļām.

Ar pirmajā instancē pārsūdzēto Komisijas lēmumu (¹) (turpmāk tekstā – “lēmums”) pasākums esot atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, nepieņemot galīgu lēmumu jautājumā, vai tas ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

Pirmajā daļā tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot, ka Komisija var pieņemt lēmumu neizteikt iebildumus Regulas 2015/1589 (²) 4. panta 3. punkta izpratnē tikai tad, ja tā iepriekš ir izlēmusi jautājumā, vai attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts. Komisijas ieskatā dažādās Savienības tiesību interpretācijas metodes neapstiprinot šo secinājumu. It īpaši pārsūdzētais spriedums neesot saderīgs ar Savienības likumdevēja mērķi ātri noskaidrot pasākuma saderību ar iekšējo tirgu. Proti, ja spriedums netiktu atcelts, Komisijai būtu ilgstoši un nevajadzīgi jāpārbauda, vai attiecīgais pasākums atbilst visām LESD 107. panta 1. punktā noteiktajām pazīmēm, lai gan tā katrā ziņā ir pārliecināta par pasākuma saderību ar iekšējo tirgu.

Ar otro daļu tiek iebilsts, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama, ka lēmums ir pretējs tiesiskās drošības principam. Tieši otrādi – ar lēmumu esot palielināta tiesiskā drošība tādējādi, ka pasākums tiek atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu uzreiz pēc tam, kad Komisija to ir konstatējusi.

- (¹) Eiropas Komisijas Lēmums C(2020) final 2998 (2020. gada 12. maijs) par valsts atbalstu SA.54537 (2020/NN) – Nīderlande – ogļu aizliegums elektroenerģijas ražošanai Nīderlandē.
- (²) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 3. februārī iesniedza Bundesgerichtshof
(Vācija) – WY/Laudamotion GmbH un Ryanair DAC**

(Lieta C-54/23, Laudamotion un Ryanair)

(2023/C 173/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas dalībnieki

Prasītājs: WY

Atbildētājas: Laudamotion GmbH un Ryanair DAC

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5., 6. un 7. pantā paredzētās tiesības saņemt kompensāciju sakarā ar lidojuma kavēšanos par vismaz trim stundām principā ir izslēgtas, ja pasažieris ilgas kavēšanās riska dēļ izmanto viņa paša rezervētu aizstājošo lidojumu un tādējādi galamērķi sasniedz ar nokavējumu, kas mazāks par trim stundām, vai tomēr šādā situācijā tiesības saņemt kompensāciju pastāv vismaz tad, ja jau pirms vēlākā brīža, kad pasažierim ir jāierodas uz reģistrāciju, ir pieejama pietiekami pārlicinoša informācija par to, ka galamērķi ir iespējams sasniegt tikai ar vismaz trīs stundu nokavējumu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu būtu jāatbild pēdējā izklāstītajā izpratnē: vai priekšnosacījums Regulas Nr. 261/2004 5., 6. un 7. pantā paredzētajām tiesībām saņemt kompensāciju sakarā ar lidojuma kavēšanos par vismaz trim stundām minētajā situācijā ir tas, ka pasažieris laikus ierodas uz reģistrāciju atbilstoši minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. februārī iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – JH/Policejní prezidium**

(Lieta C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: JH

Atbildētāja: Policejní prezidium

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kādas pakāpes nošķiršana starp dažādiem personas datu subjektiem ir prasīta Direktīvas 2016/680 (¹⁾) 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai 6. pantā kopsakarā ar tās 10. pantu? Vai ar prasību līdz minimumam samazināt personas datu apstrādi, kā arī pienākumu nošķirt dažādas datu subjektu kategorijas ir saderīgs tas, ka valsts tiesiskais regulējums ļauj vākt ģenētiskos datus no visām personām, kuras tiek turētas aizdomās vai apsūdzētas tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanā?
- 2) Vai ar Direktīvas 2016/680 4. panta 1. punkta e) apakšpunktu ir saderīgs tas, ka – ņemot vērā vispārējo mērķi novērst vai atklāt noziedzīgus nodarījumus –, nepieciešamību turpināt DNS profila glabāšanu izvērtē policijas iestādes, pamatojoties uz saviem iekšējiem noteikumiem, kas praksē bieži vien nozīmē sensitīvu personas datu glabāšanu nenoteiktu laiku, nenosakot šādu personas datu glabāšanas maksimālo termiņu? Ja tas nav saderīgi ar šo tiesību normu, pēc kādiem kritērijiem vajadzības gadījumā būtu jāizvērtē samērīgums attiecībā uz šādam mērķim savāktu un glabāto personas datu glabāšanas laiku?
- 3) Kāds ir materiāltiesisko vai procesuālo nosacījumu minimālais tvērums īpaši sensitīvu personas datu iegūšanai, glabāšanai un dzēšanai Direktīvas 2016/680 10. panta izpratnē, kas ir jāreglamentē ar dalībvalsts “vispārēji piemērojamiem noteikumiem”? Vai tiesu judikatūru arī var uzskatīt par “dalībvalsts tiesībām” Direktīvas 2016/680 8. panta 2. punkta kopsakarā ar 10. pantu izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV 2016, L 119, 89. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 6. februārī iesniedza Juzgado
Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spānija) – Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en
Barcelona**

(Lieta C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pedro Francisco

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/38/EK (¹⁾) 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka nokļūšana policijas redzeslokā var būt par iemeslu vai pamatu saistībā ar attiecīgā indivīda personisko darbību, izvērtējot, vai pastāv faktiski draudi, kaut arī kriminālprocesa mērķis ir pierādīt to faktisko pastāvēšanu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai direktīva, ņemot vērā tās 27. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādei ir skaidri un detalizēti jānorāda fakti, kas ir šādas nokļūšanas redzeslokā pamatā, un uzsāktā tiesvedība, kā arī tās iznākums, lai apstiprinātu, ka runa nav tikai par sākotnējiem pieņēmumiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 6. februārī iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Spānija) – Sagrario u.c./Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Lieta C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāji: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas [2003/86/EK] ⁽¹⁾ 15. panta 3. punkts *in fine* un 17. pants, atsaucoties uz “īpaši sarežģītiem apstākļiem”, ir jāsaprot tādējādi, ka tie automātiski ietver visus apstākļus, kuros ir skartas nepilngadīgas personas, un/vai apstākļus, kas ir analogiski 15. pantā paredzētajiem apstākļiem?
- 2) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas neparedz patstāvīgas uzturēšanās atļaujas piešķiršanu, lai nodrošinātu, ka atkalapvienotās ģimenes locekļi nepalik administratīvi prettiesiskā situācijā, ja rodas šādi īpaši sarežģīti apstākļi, atbilst direktīvas 15. panta 3. punkta *in fine* un 17. panta noteikumiem?
- 3) Vai direktīvas 15. panta 3. punkta *in fine* un 17. panta noteikumus var interpretēt tādējādi, ka šīs tiesības uz patstāvīgu atļauju pastāv, ja atkalapvienotā ģimene ir palikusi bez uzturēšanās atļaujas no tās neatkarīgu iemeslu dēļ?
- 4) Vai direktīvas 15. panta 3. punktam un 17. pantam atbilst tas, ka valsts tiesību aktos pirms atteikuma atjaunot uzturēšanās atļauju ģimenes locekļiem, kuri ir atkalapvienojušies, nav paredzēts veikt Direktīvas 17. pantā paredzēto apstākļu nepieciešamu un obligātu novērtējumu?
- 5) Vai valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta īpaša procedūra pirms atkalapvienoto personu uzturēšanās atļaujas vai tās atjaunošanas atteikuma, kas būtu paredzēta nepilngadīgo uzklaušanai, ja apgādniekam ir atteikta uzturēšanās atļauja vai tās atjaunošana, ir saderīgs ar direktīvas 15. panta 3. punktu un 17. pantu, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punktu, 8. panta 1. un 2. punktu un Eiropas Pamattiesību hartas 47. pantu, 24. pantu, 7. pantu un 33. panta 1. punktu?
- 6) Vai direktīvas 15. panta 3. punktam un 17. pantam, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punktam, 8. panta 1. un 2. punktam un Eiropas Pamattiesību hartas 47., 24., 7. pantam un 33. panta 1. punkta noteikumiem atbilst valsts tiesiskais regulējums, kurā kā procedūra pirms uzturēšanās atļaujas vai uzturēšanās atjaunošanas kā atkalapvienotajam laulātajam atteikuma, ja apgādniekam ir atteikts piešķirt uzturēšanās atļauju vai uzturēšanās atjaunošanu, nav paredzēts, ka viņš var atsaukties uz Direktīvas 17. pantā paredzētajiem apstākļiem, lai pieprasītu, lai viņam tiktu piešķirta iespēja uzturēties bez pārtraukuma attiecībā pret viņa iepriekšējo uzturēšanās statusu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu – OV 2003, L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 8. februārī iesniedza Bundesarbeitsgericht (Vācija) – MK/K GmbH

(Lieta C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: MK

Atbildētāja: K GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679⁽¹⁾ 88. panta 1. punktu pieņemta valsts tiesību norma, kā, piemēram, *Bundesdatenschutzgesetz* [Federālais datu aizsardzības likums] (turpmāk tekstā – “BDSG”) 26. panta 4. punkts, kurā ir paredzēts, ka ir pieļaujama darba ņēmēju personas datu, tostarp īpašu kategoriju personas datu, apstrāde darba attiecību nolūkā, pamatojoties uz koplīgumiem un ievērojot Regulas 2016/679 88. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vienmēr ir jāievēro arī citas Regulas 2016/679 prasības, kā, piemēram, Regulas 2016/679 5. pants, 6. panta 1. punkts un 9. panta 1. un 2. punkts?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai saskaņā ar Regulas 2016/679 88. panta 1. punktu pieņemtu tādu valsts tiesību normu kā BDSG 26. panta 4. punkts var interpretēt tādējādi, ka koplīguma pusēm (šajā gadījumā darba līguma pusēm), izvērtējot datu apstrādes nepieciešamību Regulas 2016/679 5. panta, 6. panta 1. punkta un 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, ir rīcības brīvība, ko tiesā var pārbaudīt tikai ierobežotā apmērā?
- 3) Ja uz otro jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Uz ko šādā gadījumā var attiecināt pārbaudi tiesā?
- 4) Vai Regulas 2016/679 82. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personām ir tiesības uz nemateriālā kaitējuma kompensāciju jau tad, ja viņu personas dati ir apstrādāti pretēji Regulas 2016/679 prasībām, vai arī prasījuma tiesībām uz nemateriālā kaitējuma kompensāciju papildus ir nepieciešams, lai datu subjekts pierādītu viņam kaut cik vērā ņemamu nodarītu nemateriālo kaitējumu?
- 5) Vai Regulas 2016/679 82. panta 1. punktam ir konkrēti vai vispārēji preventīvs raksturs un vai tas ir jāņem vērā, saskaņā ar Regulas 2016/679 82. panta 1. punktu novērtējot kompensējamā nemateriālā kaitējuma apmēru, kas jāsedz pārzinim vai apstrādātājam?
- 6) Vai, nosakot nemateriālā kaitējuma kompensācijas apmēru saskaņā ar Regulas 2016/679 82. panta 1. punktu, nozīme ir pārzīņa vai apstrādātāja vainas pakāpei? It īpaši, vai var ņemt vērā vainas neesamību vai vieglu nolaidību pārzīņa vai apstrādātāja labā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. februārī iesniedza *Symvoulis tis Epikrateias* (Grieķija) – *Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX u.c./Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon*

(Lieta C-66/23)

(2023/C 173/26)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulis tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāji: Elliniki Ornithologiki Etaireia (Grieķijas Ornitoloģijas biedrība),

Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (Egejas jūras tīklu ekoloģijas organizāciju asociācija),

Perivallontikos Syllogos Rethymnou (Retimnonas Vides aizstāvju asociācija),

Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou (Thronos Klisidiou kultūras asociācija),

KX u.c.

Atbildētāji: Ypourgos Esoterikon (iekšlietu ministrs),

Ypourgos Oikonomikon (ekonomikas ministrs),

Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (attīstības un investīciju ministrs),

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (vides un enerģētikas ministrs),

Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (lauksaimniecības attīstības un pārtikas produktu ministrs)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/147/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punkts kopsakarā ar Direktīvas 92/43/EEK ⁽²⁾ 6. panta 2. 4. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesību normas, kas norādītas [pamatojumā] un kas paredz, ka īpašie savvaļas putnu sugu un dzīvotņu aizsardzības, saglabāšanas un atjaunošanas pasākumi īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās (ĪADT) tiek piemēroti tikai "statusa piešķirējam sugām", proti, tikai Direktīvas 2009/147/EK I pielikumā uzskaitītajām savvaļas putnu sugām un katrā ĪADT regulāri sastopamiem gājputniem, kas kopā ar valsts tiesību aktos iekļautajiem kritērijiem ĪADT statusa piešķiršanai teritorijām tiek izmantoti kā izšķirīgi rādītāji, lai kādai teritorijai piešķirtu ĪADT statusu?
- 2) Vai nolūkā atbildēt uz iepriekšējo jautājumu nozīme ir tam, ka iepriekš minētie īpašie savvaļas putnu sugu un dzīvotņu aizsardzības, saglabāšanas un atjaunošanas pasākumi īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās (ĪADT) būtībā ir pamata piesardzības pasākumi ("piesardzības pasākumi") ĪADT aizsardzībai, piemērojot tos horizontāli, proti, attiecībā uz visām ĪADT, un tam, ka vēl pašreiz Grieķijas tiesiskajā regulējumā nav pieņemti pārvaldības plāni katrai konkrētai ĪADT, kas noteiktu nepieciešamos mērķus un pasākumus, lai panāktu vai nodrošinātu katras ĪADT un sugu, kas tajā dzīvo, apmierinošu saglabāšanu?
- 3) Vai nolūkā atbildēt uz iepriekšējiem diviem jautājumiem nozīme ir faktam, ka, pamatojoties uz pienākumu novērtēt projektu un darbību ietekmi uz vidi saskaņā ar Direktīvu 2011/92/ES ⁽³⁾ un "attiecīgu izvērtējumu", kas minēts Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 2. 4. punktā, novērtējot katra konkrēta publiska vai privāta plāna ietekmi uz vidi, tiek ņemtas vērā visas Direktīvas 2009/147/EK I pielikumā uzskaitītās sugas vai gājputni, kas regulāri sastopami katrā ĪADT?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (kodificēta versija) (OV 2010, L 20, 7. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (kodifikācija) (OV 2012, L 26, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 15. februārī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja: Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 9. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka bezpeļņas organizācija, kuras darbība ir vērsta uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansētu valsts atbalsta programmu īstenošanu, ir uzskatāma par nodokļa maksātāju, kura veic saimniecisko darbību?
- 2) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 28. pants ir interpretējams tādējādi, ka biedrība, faktiski nesniedzot apmācību pakalpojumus, tomēr ir pielīdzināma pakalpojuma sniedzējai, ja pakalpojumi iegādāti no cita saimnieciskās darbības veicēja, lai nodrošinātu Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansēta valsts atbalsta projekta īstenošanu?
- 3) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. pantu gadījumā, ja pakalpojuma sniedzējs no pakalpojuma saņēmēja saņem tikai daļēju atlīdzību par sniegto pakalpojumu (30 %), bet atlikusī pakalpojuma vērtība tiek segta kā atbalsta maksājums no Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļiem, vai atlīdzība, kurai uzliek nodokli, ir visa summa, ko pakalpojuma sniedzējs ir saņēmis gan no pakalpojuma saņēmēja, gan no trešās personas atbalsta maksājuma veidā?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 23. februārī iesniedza *Amtsgericht Groß-Gerau* (Vācija) – PU/*SmartSport Reisen GmbH*

(Lieta C-108/23, *SmartSport Reisen*)

(2023/C 173/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Groß-Gerau

Pamatlietas puses

Prasītāja: PU

Atbildētāja: *SmartSport Reisen GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 18. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā līdztekus starptautiskās jurisdikcijas tiesiskajam regulējumam ir paredzēts arī tiesiskais regulējums, kas attiecas uz valstu tiesu teritoriālo jurisdikciju ceļojuma līgumu lietās un kas ir jāņem vērā tiesai, kura izskata attiecīgo lietu gadījumā, ja gan patērētāja kā ceļotāja, gan arī viņa līgumpartnera kā ceļojuma rīkotāja domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī, savukārt ceļojuma galamērķis atrodas nevis šajā dalībvalstī, bet gan ārvalstī, un tas nozīmē, ka papildus valsts tiesību normām patērētājs var izvirzīt no līgumsaistībām izrietošus prasījumus pret ceļojuma rīkotāju tiesā, kuras apgabalā ir viņa domicils?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 22. februārī *Autoridad Portuaria de Bilbao* iesniegusi par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-126/20 *Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija*

(Lieta C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Autoridad Portuaria de Bilbao* (pārstāvji: D. Sarmiento Ramírez-Escudero un X. Codina García-Andrade, advokāti)

Otrs lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu trīs apelācijas sūdzības pamatos izklāstīto iemeslu dēļ un atzīt, ka tajā ir pieļauta tiesību kļūda;
- izlemt lietu pēc būtības saskaņā ar Statūtu 61. pantu un Reglamenta 170. pantu, atzīstot, ka *Autoridad Portuaria de Bilbao* pirmajā instancē izvirzītie prasījumi par Vispārējā tiesā apstrīdēto lēmumu atcelšanu ir apmierināmi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *Autoridad Portuaria de Bilbao* tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan pirmajā instancē, gan tiesvedībā Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējās tiesas spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, jo Vispārējā tiesa akceptēja, ka Komisija, secinādama, ka Biskajas atbrīvojums no nodokļa ir priekšrocība, to nav vērtējusi kā sarežģītu pasākumu kopumu.

Pirmā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas argumentācija, tai secinot, ka nepastāv sarežģīts pasākumu kopums, ir balstīta uz tīri formāliem pamatiem, kam nav nekā kopīga ar Tiesas pastāvīgajā judikatūrā prasīto analīzi pēc būtības.

Otrais apelācijas sūdzības pamats:

Spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 107. panta, Regulas 2015/1589⁽¹⁾ un tos interpretējošās judikatūras pārkāpums saistībā ar LES 4. panta 3. punktu, LESD 296. pantu un Hartas 41. pantu, Vispārējai tiesai uzskatot, ka Komisijai nav jāveic pilnīga pieejamo datu analīze, ja ir skaidrs, ka ir tikai viens labuma guvējs no atbalsta shēmas.

Otrā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka tas, ka pastāv tikai viens labuma guvējs no Biskajas atbrīvojuma no nodokļa (proti, *Autoridad Portuaria de Bilbao*) ir vispārzināms Spānijas tiesību sistēmā noteikts fakts Šādā gadījumā, lai gan pasākums var tikt kvalificēts kā “atbalsta shēma” Regulas 2015/1589 izpratnē, Komisija ir jāveic pilnīga pieejamo datu analīze. Tas tā ir atbilstoši sākotnējam mērķim, ar kādu tiesas judikatūrā Komisijai ir ļauts neveikt šādu analīzi, to interpretējot no LES 4. panta 3. punkta, LESD 296. panta un Hartas 41. panta viedokļa.

Trešais apelācijas sūdzības pamats:

Spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kuras pamatā ir LESD 108. panta un Regulas 2015/1589, tos skatot kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, pārkāpums, Vispārējai tiesai uzskatot, ka sadarbības procedūrā Komisijas pienākumu apjoms ir mazāks nekā izmeklēšanas procedūrā.

Trešā pamata atbalstam tiek apgalvots, ka spriedumā Vispārējā tiesa bez nekāda pamatojuma esot apgalvojusi, ka sadarbības procedūrā saskaņā ar Regulas 2015/1589 21. pantu dalībvalstij ir mazāk garantiju nekā izmeklēšanas procedūrā. Šajā pamatā tiek argumentēts, ka gan Regulas 2015/1589 21.–23. panta formulējums, gan ciešā saikne starp LESD 108. pantu, no kura izriet Regulā 2015/1589 paredzētā sadarbības procedūra, un LES 4. panta 3. punktā nostiprināto lojālas sadarbības principu liek secināt, ka Komisijai ir jāveic dalībvalsts sniegtās informācijas analīze.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 28. februārī iesniedza *Vilniaus apygardos administracinio teismo* (Lietuva) – *Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybę*

(Lieta C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinio teismo

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Virgilijus Valančius*

Atbildētāja: *Lietuvos Respublikos vyriausybę*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 254. pantā – skatot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 2. punktu – kurā ir noteikts, ka Vispārējās tiesas locekļus izraugās no tādu personu vidus, “kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu augstiem amatiem”, ir paredzēts, ka Eiropas Savienības Vispārējās tiesas tiesneša amata kandidāts Eiropas Savienības dalībvalstī ir jāizvēlas, pamatojoties vienīgi uz kandidāta profesionālajām spējām?
- 2) Vai šajā lietā aplūkotā valsts prakse – saskaņā ar kuru, lai nodrošinātu konkrēta kandidāta atlases pārredzamību, dalībvalsts valdība, kuras pienākums ir izvirzīt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas tiesneša amata kandidātu, izveido neatkarīgu ekspertu grupu kandidātu izvērtēšanai, kura pēc visu kandidātu iztaujāšanas izveido kandidātu sarakstu ar kandidātu novērtējumiem, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem skaidriem un objektīviem atlases kritērijiem, un saskaņā ar iepriekš paziņotiem nosacījumiem, izvirza valdības apstiprinājuma saņemšanai kandidātu, kurš, pamatojoties uz viņa/viņas profesionālajām spējām un kompetenci, ir saņēmis visaugstāko novērtējumu, tomēr valdība piedāvā par Eiropas Savienības tiesnesi iecelt citu kandidātu, nevis to, kurš sarakstā ierindots pirmajā vietā – atbilst prasībai par to, ka tiesneša neatkarība nav apšaubāma, un citām prasībām tiesneša amata ieņemšanai, kas noteiktas Līguma par Eiropas Savienības darbību 254. pantā, skatot to kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 2. punktu, ņemot vērā, ka tiesnesis, kurš, iespējams, ir iecelts nelikumīgi, var ietekmēt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas nolēmumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 1. martā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite/Legafact EOOD

(Lieta C-122/23 Legafact)

(2023/C 173/31)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Legafact EOOD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas Padomes Direktīvas 2006/112 ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu XII sadaļas 1. nodaļā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa gadījumā paredz nevienlīdzīgu attieksmi pret nodokļa maksātājiem atkarībā no tā, cik ātri tie sasniedz apgrozījuma sliekšni obligātai reģistrācijai PVN maksātāju reģistrā, ir pretrunā Eiropas Savienības kopējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas principiem?
- 2) Vai Padomes Direktīva 2006/112 nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru Direktīvas 2006/112 XII sadaļas 1. nodaļā paredzētais piegādes atbrīvojums no nodokļa ir atkarīgs no tā, vai piegādātājs savlaicīgi ir izpildījis pienākumu pieteikties obligātajai reģistrācijai PVN maksātāju reģistrā?
- 3) Atbilstoši kādiem kritērijiem, kas izriet no PVN direktīvas interpretācijas, ir jāizvērtē, vai minētajam valsts tiesiskajam regulējumam, kas paredz nodokļu parāda rašanos gadījumā, ja pieteikums obligātai reģistrācijai PVN maksātāju reģistrā tiek iesniegts novēloti, ir sankcijas raksturs?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 3. martā iesniegusi Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg

(Lieta C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: Müller Reisen GmbH

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Stadt Olsberg

Pieaicinātā persona: Tuschen Transporte

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2014/24/ES ⁽¹⁾ 32. panta 2. punkta c) apakšpunkts, ņemot vērā LESD 14. pantu, ir jāinterpretē šauri tādējādi, ka ārkārtējas steidzamības gadījumā līguma slēgšanas tiesību piešķiršana par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi var notikt arī sarunu procedūrā bez iepriekšējas publicēšanas, ja līgumslēdzēja iestāde notikumu varēja paredzēt un ja par apstākļiem, uz kuriem atsaucas, lai pamatotu ārkārtēju steidzamību, ir vainojama līgumslēdzēja iestāde?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 17. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-165/23)

(2023/C 173/33)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Gr. Koleva un S. Hermes)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Pamati un galvenie argumenti

Šī lieta ir saistīta ar to, ka Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1143/2014 ⁽¹⁾ (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (turpmāk tekstā – “regula”) 13. panta 2. un 5. punktā un 14. panta 1. un 2. punktā.

Saskaņā ar regulas 14. panta 1. punktu Bulgārijas Republikai līdz 2018. gada 13. janvārim bija pienākums izveidot sistēmu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, uzraudzībai vai arī šādu sistēmu iekļaut esošā sistēmā, ar kuru, veicot apsekojumus, monitoringu vai citas procedūras, tiek vākti un reģistrēti dati par invazīvu svešzemju sugu sastopamību vidē, lai novērstu invazīvu svešzemju sugu introdukciju vai izplatīšanos Savienībā. Uzraudzības sistēmai ir jāatbilst regulas 14. panta 2. punktā noteiktajām prasībām.

Saskaņā ar regulas 13. panta 2. un 5. punktu Bulgārijas Republikai līdz 2019. gada 13. jūlijam bija jāizstrādā un jāīsteno viens rīcības plāns vai rīcības plānu kopums un tas/tie nekavējoties jānosūta Komisijai.

Bulgārijas Republika šos pienākumus nav izpildījusi.

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, neizstrādājot (vai neiekļaujot esošā sistēmā) sistēmu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, uzraudzībai, kurā ir ietverta 14. panta 2. punktā paredzētā informācija, Bulgārijas Republika nav izpildījusi regulas 14. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, neizstrādājot un neīstenojot vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu un nekavējoties nenosūtot to/tos Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi regulas 13. panta 2. un 5. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV 2014, L 317, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 17. martā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-167/23)

(2023/C 173/34)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieces

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouchagiar un C. Hermes)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi

— konstatēt, ka, tā kā Grieķijas Republika nav pieņēmusi visus vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu uzraudzības sistēmu attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, kā arī lai pieņemtu, īstenotu un paziņotu rīcības plānus prioritāro izplatības ceļu saistībā ar invazīvu svešzemju sugu neapzinātu introdukciju un izplatīšanos novēršanai, tā nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir saistoši saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1143/2014 ⁽¹⁾ 14. panta 1. un 2. punktu un 13. panta 2. un 5. punktu, kā arī Līgumu par Eiropas Savienības darbību; un

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika vēl nav ieviesusi (nedz arī paredzējusi savā esošajā tiesību sistēmā) uzraudzības sistēmu attiecībā uz invazīvām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai, kā prasīts Regulas (ES) Nr. 1143/2014 14. panta 1. punktā. Tā kā Grieķijas Republika nav izveidojusi šādu uzraudzības sistēmu, tā arī nav ievērojusi pamatprasības, kurām šādai uzraudzības sistēmai jāatbilst saskaņā ar šīs regulas 14. panta 2. punktu.

Turklāt Eiropas Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika nav nedz izstrādājusi, nedz īstenojusi rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu un šo plānu vai to kopumu nav nekavējoties paziņojusi Komisijai. Līdz ar to Grieķijas Republika nav ievērojusi minētās regulas 13. panta 2. un 5. punktu.

Šo iemeslu dēļ Grieķijas Republika ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1143/2014 14. panta 1. un 2. punktu un 13. panta 2. un 5. punktu, kā arī Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (OV 2014, L 317, 35. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-172/23)

(2023/C 173/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi

- konstatēt, ka, neizstrādājot un neīstenojot rīcības plānus visiem norādītajiem prioritārajiem izplatības ceļiem un nekavējoties nenosūtot tos Komisijai, Īrija nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību⁽¹⁾ 13. panta 2. un 5. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Regulas Nr. 1143/2014 13. panta 2. un 5. punktam Īrijai trīs gadu laikā no Savienības saraksta pieņemšanas bija jāizstrādā, jāīsteno un jānosūta Komisijai rīcības plāni saistībā ar prioritārajiem invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās ceļiem, kuri ir noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 1143/2014 13. panta 1. punktu. Komisija Regulas Nr. 1143/2014 13. pantā minēto Savienības sarakstu pieņēma 2016. gada 13. jūlijā, līdz ar to trīs gadu termiņš beidzās 2019. gada 13. jūlijā.

Īrija atbilstoši regulas 13. panta 1. punktam norādīja trīs prioritāros izplatības ceļus (maksājamā, izklaides laivošana un dzīvotnes materiāla transportēšana).

Tomēr Īrija ir izstrādājusi un nosūtījusi Komisijai rīcības plānus tikai attiecībā uz diviem no trim norādītajiem prioritārajiem izplatības ceļiem.

⁽¹⁾ OV 2014, L 317, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-180/23)**

(2023/C 173/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Triantafyllou un P. Messina)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nenoslēdzot un npublicējot līgumu starp Grieķijas iestādēm un Grieķijas infrastruktūru pārvaldītāju – OSE, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Direktīvas 2012/34⁽¹⁾ 30. panta 2. un 6. punkta kopsakarā ar tās V pielikumu;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika ar infrastruktūru pārvaldītāju (OSE) nav noslēgusi Direktīvas 2012/34 30. pantā paredzēto līgumu par dzelzceļa infrastruktūru. Tomēr līgums bija jānoslēdz jau līdz 2015. gada 16. jūnijam (direktīvas 64. pants) un tajā bija jābūt ietvertiem visiem V pielikumā minētajiem elementiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (pārstrādāta redakcija) (OV 2012, L 343, 32. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Maltas Republika**(Lieta C-181/23)**

(2023/C 173/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Ladenburger, E. Montaguti un J. Tomkin)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi Tiesai:

- atzīt, ka, pamatojoties uz 10. panta 9. punktu Maltas Pilsonības likumā [Maltese Citizenship Act], kas 2020. gadā grozīts ar Maltas Pilsonības likuma grozījumu Nr. 2 [Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act] un 2020. gada Noteikumiem par pilsonības piešķiršanu par īpašiem nopelniem [Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations], izveidodama un izmantodama tādu institucionalizētu programmu kā “Maltas pilsonības piešķiršana naturalizācijas kārtībā par īpašiem nopelniem, veicot tiešos ieguldījumus” [Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment], kas nodrošina naturalizēšanu pieteicējiem, kuriem nav faktiskas saiknes ar šo valsti, apmaiņā pret iepriekš noteiktiem maksājumiem vai ieguldījumiem, Maltas Republika nav izpildījusi LESD 20. pantā un LES 4. panta 3. punktā noteiktos pienākumus;
- piespriest Maltas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc Maltas Pilsonības likuma grozīšanas 2013. gada novembrī Malta 2014. gadā pirmoreiz ieviesa ieguldītājiem paredzētu sistēmu pilsonības iegūšanai.

Pēc tam, 2020. gadā, tā tika aizstāta ar programmu “Maltas pilsonības piešķiršana naturalizācijas kārtībā par īpašiem nopelniem, veicot tiešos ieguldījumus”. Jaunā programma tika izveidota, pamatojoties uz Maltas Pilsonības likuma 2020. gada grozījumu Nr. 2 un 2020. gada Noteikumiem par pilsonības piešķiršanu par īpašiem nopelniem.

Ar Savienības tiesību aktiem dalībvalstīm ir aizliegts ieviest ieguldītājiem paredzētas sistēmas pilsonības iegūšanai, kas paredzētas sistemātiskai dalībvalsts pilsonības piešķiršanai apmaiņā pret iepriekš noteiktiem maksājumiem vai ieguldījumiem bez nosacījuma, ka attiecīgajai personai jābūt faktiskai saiknei ar šo valsti.

Komisija apgalvo, ka 2020. gada programma “Maltas pilsonības piešķiršana naturalizācijas kārtībā par īpašiem nopelniem, veicot tiešos ieguldījumus” ir uzskatāma par šādu prettiesisku ieguldītājiem paredzētu sistēmu pilsonības iegūšanai. Izveidodama un izmantodama šādu sistēmu, Malta negatīvi ietekmē un apdraud Savienības pilsonības būtību un integritāti, un tas ir pretrunā LESD 20. pantam un LES 4. panta 3. punktā nostiprinātajam lojālas sadarbības principam.

Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika**(Lieta C-191/23)**

(2023/C 173/38)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un L. Santiago de Albuquerque)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka, neizstrādājot un neīstenojot rīcības plānus, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību⁽¹⁾ 13. pantā paredzētajām prasībām, un nekavējoties nenosūtīt tos Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi šīs regulas 13. panta 2. un 5. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Regulas Nr. 1143/2014 13. panta 2. un 5. punktam Portugāles Republikai trīs gadu laikā no invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, saraksta (Savienības saraksts) pieņemšanas bija jāizstrādā, jāīsteno un jānosūta Komisijai rīcības plāni saistībā ar prioritārajiem šo sugu neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās ceļiem tās teritorijā un jūras ūdeņos.

Portugāles Republika ir norādījusi vienpadsmit prioritāros ceļus, uz kuriem attiecas septiņi rīcības plānu projekti.

Tomēr Portugāles Republika nav nedz norādījusi plānoto datumu šo plānu pabeigšanai un apstiprināšanai, nedz arī tos ir nosūtījusi Komisijai.

⁽¹⁾ OV 2014, L 317, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Latvijas Republika

(Lieta C-192/23)

(2023/C 173/39)

Tiesvedības valoda – latviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes un I. Naglis)

Atbildētāja: Latvijas Republika

Prasījumi

- konstatēt, ka, neizstrādājot un neīstenojot rīcības plānus visiem noteiktajiem prioritārajiem izplatības ceļiem, kā arī nekavējoties nenosūtīt tos Komisijai, Latvijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību⁽¹⁾ 13. panta 2. un 5. punktu;
- piespriest Latvijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1143/2014 13. panta 2. un 5. punktu, Latvijas Republikai bija trīs gadi kopš Savienības saraksta pieņemšanas, lai izstrādātu, īstenotu un nosūtītu Komisijai rīcības plānu kopumu invazīvu svešzemju sugu, kas rada bažas Savienībai, neapzinātas introdukcijas un izplatīšanās prioritārajiem izplatības ceļiem, kas noteikti saskaņās ar Regulas (ES) Nr. 1143/2014 13. panta 1. punktu. Komisija pieņēma Regulas (ES) Nr. 1143/2014 13. pantā minēto Savienības sarakstu 2016. gada 13. jūlijā, un tādejādi trīs gadu termiņš beidzās 2019. gada 13. jūlijā.

Latvija saskaņā ar Regulas 13. panta 1. punktu ir identificējusi vismaz piecus prioritāros ceļus (dārzkopības, sekundārās introdukcijas un akvāriju ceļi augiem un sekundārās introdukcijas un izbēgšana no turēšanas vietām ceļi dzīvniekiem).

Tomēr Latvija ir izstrādājusi un nosūtījusi Komisijai rīcības plānu tikai vienam no šiem noteiktajiem prioritārajiem ceļiem.

(¹) OV 2014, L 317, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-193/23)

(2023/C 173/40)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un G. Gattinara)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka, neizstrādājot un neīstenojot vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu saistībā ar invazīvu svešzemju sugu prioritārajiem izplatības ceļiem un nekavējoties to vai tos nenosūtīt Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (¹) 13. panta 2. un 5. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar vienīgo prasības pamatu Komisija apgalvo, ka, neizstrādājot un neīstenojot vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu saistībā ar invazīvu svešzemju sugu prioritārajiem izplatības ceļiem un nekavējoties to vai tos nenosūtīt Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību 13. panta 2. un 5. punktā paredzētos pienākumus.

It īpaši motivētajā atzinumā norādītā termiņa beigās, proti, 2022. gada 9. aprīlī, atbildētāja nebija nedz izstrādājusi, nedz īstenojusi vienu rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu saistībā ar invazīvu svešzemju sugu prioritārajiem izplatības ceļiem atbilstoši regulas 13. panta 2. punktam, kā arī nebija nekavējoties paziņojusi Komisijai par minēto rīcības plānu vai rīcības plānu kopumu atbilstoši regulas 13. panta 5. punktam.

(¹) OV 2014, L 317, 35. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2023. gada 20. februārī – ABLV Bank/ECB

(Lieta T-100/23)

(2023/C 173/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ABLV Bank AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2022. gada 8. decembra lēmumu attiecībā uz prasītāju, ar kuru ECB noraidīja prasītājas pieteikumu par piekļuvi ECB dokumentiem atbilstoši tiesību normām, kas regulē sabiedrības piekļuvi dokumentiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo tiesību pamatu tiek apgalvots, ka dokumentu saraksts, ko atbildētāja norādījusi apstrīdētajā lēmumā, ir acīmredzami nepilnīgs.
2. Ar otro tiesību pamatu tiek apgalvots, ka ECB prettiesiski norādījusi prasītājai trešās valsts iestāžu tīmekļvietni tā vietā, lai sniegtu piekļuvi tās rīcībā esošajam attiecīgajam dokumentam.
3. Ar trešo tiesību pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja prettiesiski liegusi piekļuvi septiņiem dokumentiem.
 - Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja nav norādījusi konkrētu pamatojumu, uz kuru balstīts piekļuves atteikums attiecībā uz katru no dokumentiem, ka atbildētāja nepareizi interpretējusi un piemērojusi jēdzienu “informācija, kuru sargā Savienības tiesības” atbilstoši Eiropas Centrālās bankas Lēmumam (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem ⁽¹⁾, ka ECB nepareizi interpretējusi un piemērojusi izņēmumu saistībā ar komerciālām interesēm atbilstoši minētā ECB lēmuma 4. panta 2. punkta pirmajam ievilkumam, ka ECB nav ņēmusi vērā sabiedrības intereses nodrošināt iepazīšanos un ka ECB kļūdaini atsaukusies uz iekšēja lietojuma dokumentu vai iepriekšēju konsultāciju ar attiecīgajām valsts iestādēm aizsardzību atbilstoši minētā ECB lēmuma 4. panta 3. punktam un nav norādījusi pienācīgus iemeslus saistībā ar to.
4. Ar ceturto tiesību pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav sniegusi piekļuvi lietas materiāliem.
5. Ar piekto tiesību pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja prettiesiski un bez jebkāda tiesiska pamata pārtraukusi izskatīt daļu no piekļuves pieteikuma.

⁽¹⁾ Lēmums 2004/258/EK (ECB/2004/3) (OV 2004 L 80, 42. lpp.)

Prasība, kas celta 2023. gada 27. februārī – Kargins/Komisija**(Lieta T-110/23)**

(2023/C 173/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rems Kargins (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2022. gada 12. decembrī datēto un 2022. gada 16. decembrī saņemto Komisijas lēmumu, kas attiecas uz prasītāju un ar ko Komisija noraidīja prasītāja lūgumu par piekļuvi dokumentiem atbilstoši noteikumiem, kuros regulēta publiska piekļuve dokumentiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka dokumentu saraksts, ko apstrīdētajā lēmumā norādījusi atbildētāja, ir acīmredzami nepilnīgs.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir nelegitīmi aizklājusi nozīmīgas dokumentu daļas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir prettiesiski liegusi piekļuvi 14 dokumentiem un ir šādi rīkojusies, pamatojoties uz nepareizu Regulas 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta interpretāciju un piemērošanu attiecībā uz iespējamu kaitējumu tiesvedībai.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas nostāja saistībā ar iespējamām sevišķām sabiedrības interesēm ietver dažas nepilnības, jo atbildētāja citastarp neesot norādījusi nekādu no iepazīšanās ar dokumentiem izrietošu kaitējumu, tā neesot apsvērusi šīs lietas politisko un ekonomisko nozīmīgumu un neesot apsvērusi sabiedrības intereses attiecībā uz iespēju novērtēt atšķirību starp leģitīmu *amicus curiae* vēstuli un nelegitīmu Komisijas iejaukšanos tiesas spriešanā dalībvalstī, vēšot apelācijas sūdzību izskatošās valsts tiesas uzmanību uz negatīvajām sekām, kas attiecīgajai dalībvalstij varētu rasties, ja zemākās instances tiesas nolēmuma neatcelšanas gadījumā Komisija īstenotu pretpasākumus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav devusi prasītājam atļauju piekļūt lietas materiāliem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots – tā kā apstrīdētais lēmums prasītājam tika izsniegts gandrīz gadu pēc tam, kad bija nosūtīts atkārtotais pieteikums, Regulas 1049/2001 8. panta 1. un 2. punktā paredzētie termiņi ir tik klaji pārsniegti, ka tas attiecīgajā brīdī ir uzskatāms par piekļuves atteikumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 2. martā – Debreceni Egyetem/Padome**(Lieta T-115/23)**

(2023/C 173/43)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Debreceni Egyetem (Debrecena, Ungārija) (pārstāvji: J. Rausch un Á. Papp, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt ar *ex tunc* iedarbību, t.i. – ar atpakaļejošu spēku no tā pieņemšanas brīža – Padomes Īstenošanas lēmuma (ES) 2022/2506 (¹) (2022. gada 15. decembris) par pasākumiem Savienības budžeta aizsardzībai pret tiesiskuma principu pārkāpumiem Ungārijā 2. panta 2. punktu;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt prasītājam visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 2. pants

- Tiesiskuma un taisnīguma pārkāpums: sabiedrības interešu fondu atbalstītās izglītības iestādes nepiedalījās procedūrā, kas notika pirms īstenošanas lēmuma pieņemšanas, un tām ir piemēroti sodi Ungārijas likumdevēja pieņemto tiesību aktu dēļ.
- Tiesiskās drošības un normatīvās skaidrības pārkāpums: interešu konfliktā apsūdzēto personu kategorija, proti, “augstākie politiskie vadītāji”, nav precīzs jēdziens, un tas rada patvaļīgu interpretāciju un tiesību piemērošanu, kas var novest pie ļaunprātīgas izmantošanas.
- Vienlīdzības pārkāpums un diskriminācijas aizlieguma neievērošana: ar īstenošanas lēmumu tiek diskriminētas sabiedrības interešu fondu atbalstītās Ungārijas izglītības iestādes salīdzinājumā ar tām, kas darbojas saskaņā ar citu atbalsta modeli.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 4. pants

- Aizlieguma atņemt dalībvalstīm to kompetenci neievērošana: izglītība un zinātniskā pētniecība – un tālab arī augstākās izglītības iestāžu darbības nodrošināšana un to darbības sistēmas izveide – ir dalībvalstu ekskluzīva kompetence, kas ar īstenošanas lēmumu Ungārijai tiek atņemta, jo notiek tieša iejaukšanās Ungārijas izglītības iestāžu darbībā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 5. pants

- Subsidiaritātes pārkāpums: lēmums ļauj uzlikt tieši naudas sodus juridiskām personām, kas nav šā lēmuma adresātes, iepriekš nepārbaudot, vai Ungārija ir spējīga pietiekamā mērā aizsargāt Eiropas Savienības finanšu intereses.
- Samērīguma pārkāpums: maksājumu apturēšana ir tik nopietns finanšu sods, ka tā piemērošana ir attaisnojama tikai acīmredzama un tūlītēja tiesību pārkāpuma gadījumā, turklāt tam ir ilgtermiņa sekas.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 7. pants

- Ietekmes novērtējuma trūkums: netika ņemtas vērā iespējamās sekas uz fizisko un juridisko personu tiesībām un pienākumiem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 9. pants

- ES pilsoņu vienlīdzības pārkāpums: pasākums nelabvēlīgi ietekmē mācībspēkus, pētniekus un studentus, kuri ir iesnieguši attiecīgus pieteikumus un kuru studijas, mācības un pētniecība nav iespējama maksājumu apturēšanas dēļ.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 11. pants
 - Netika veiktas apspriedes nedz ar sabiedrības interešu fondu atbalstītajām augstākās izglītības iestādēm, nedz ar to studentiem, mācībspēkiem, pētniekiem vai partneriem.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 2. pants
 - Eiropas Savienībai izglītības un zinātniskās pētniecības politikas jomā ar LESD netika piešķirtas tās pilnvaras, kuras tika realizētas ar īstenošanas lēmumu.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 9. pants
 - Īstenošanas lēmums nesekmē augstu izglītības un mācību līmeni, bet drīzāk rada ilgtermiņa negatīvu ietekmi uz sabiedrisko interešu fondu atbalstīto Ungārijas augstākās izglītības iestāžu studentu, mācībspēku un pētnieku akadēmisko, zinātnisko un mācību līmeni.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 56. pants
 - Īstenošanas lēmums ierobežo to ES pilsoņu tiesības, kuri nav Ungārijas pilsoņi (studenti, mācībspēki, pētnieki) un kuri veic savu darbību sabiedrisko interešu fondu atbalstītajās Ungārijas izglītības iestādēs.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 67. pants
 - Ar īstenošanas lēmumu, atceļot finansējumu, tiek padarīta neiespējama sabiedrisko interešu fondu atbalstīto izglītības iestāžu darbība, un tas ir uzbrukums tiesiskajam regulējumam, kurā šīs iestādes darbojas, t.i., netiešs uzbrukums autonomai (citai) tiesību sistēmai un Ungārijas tradīcijām.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 120. pants
 - Pasākuma diskriminējošās un nesamērīgās sekas ir acīmredzamas un rada nepamatoti neizdevīgus konkurences apstākļus sabiedrisko interešu fondu atbalstītajām augstākās izglītības iestādēm.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 124. pants
 - Ar īstenošanas lēmumu tika apturēta finansējuma piešķiršana vairākiem saņēmējiem, un tikmēr šie līdzekļi tika sadalīti citām struktūrām.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 165. pants
 - Īstenošanas lēmums nesekmē kvalitatīvas izglītības attīstību, bet patiesībā tai nopietni kaitē un to apgrūtina.
14. Ar četrpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 179. pants
 - Finansējuma atsaukšana no sadarbības un izglītības apmaiņas programmas “Erasmus+” un pētniecības un inovācijas pamatprogrammas “Apvārtnis Eiropa” ir nepārprotams šķērslis pētnieku, zinātnisko iemaņu un tehnoloģiju brīvai aprītei un konkurētspējas attīstībai.
15. Ar piecpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 13. pants
 - Acīmredzama īstenošanas lēmuma ietekme ir Ungārijas augstākās izglītības iestāžu, kas darbojas saskaņā ar jauno modeli, darbības veida maiņa.
16. Ar sešpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LES 2. pants
 - Prasītājas ieskatā interešu konflikts, kas rada pamatu un motīvu īstenošanas lēmuma pieņemšanai, nepastāv.

17. Ar septiņpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Hartas 48. pants

- Ar īstenošanas lēmumu prasītāja tiek sodīta tieši, neraugoties uz to, ka tās gadījumā nav pierādīta tā politisko interešu konflikta esamība, uz kuru ir atsauce soda pamatošanai, – kas ir uzskatāms par nopietnu un acīmredzamu nevainīguma prezumpcijas pārkāpumu.

18. Ar astoņpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Hartas 52. pants

- Tā kā attiecībā uz prasītāju nepastāv *de facto* politisko interešu konflikts, ar īstenošanas lēmumu tiek pārkāptas nepieciešamības un samērīguma prasības.

19. Ar deviņpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta pilnvarojuma regula ⁽²⁾

- Padome ir pieņēmusi īstenošanas lēmumu, nepārbaudot pēc būtības un konkrēti tā politisko interešu konflikta esamību, kas bija šī lēmuma pamatā.

⁽¹⁾ OV 2022, L 325, 94. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2020/2092 (2020. gada 16. decembris) par vispārēju nosacītības režīmu Savienības budžeta aizsardzībai (OV 2020, L 433, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 8. martā – *Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products* (“Gravity”)

(Lieta T-125/23)

(2023/C 173/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polija) (pārstāvis: G. Kuchta, radca prawny)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gravity Products LLC (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Gravity” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 17 982 729

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 9. janvāra lēmums lietā R 923/2022-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

grozīt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 9. janvāra lēmumu, apmierinot apelācijas sūdzību par 2022. gada 11. aprīļa lēmumu, ar kuru Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GRAVITY” Nr. 17 982 729 atzīta par spēkā neesošu, un noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 7. panta 2. un 3. punkta, 16. panta un 17. panta 3. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 15. martā – *Vintae Luxury Wine Specialists*/EUIPO – *Grande Vitae* (“vintae”)

(Lieta T-136/23)

(2023/C 173/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spānija) (pārstāvji: L. Broschat García un L. Polo Flores, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “vintae” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 851 092

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 16. janvāra lēmums lietā R 2238/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot EUIPO atzīt attiecīgo preču zīmi par spēkā esošu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 33. un 35. klasē;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, *Grande Vitae GmbH*, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saistībā ar Vispārējā tiesā izskatāmo strīdu, tostarp izdevumus, kas radušies saistībā ar procesu EUIPO Apelācijas pirmajā padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 61. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 23. martā – *Kirov*/EUIPO – *Pasticceria Cristiani* (“CRISTIANI”)

(Lieta T-149/23)

(2023/C 173/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Georgi Kirov (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji: J. Matzner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "CRISTIANI" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 498 381

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 16. janvāra lēmums lietā R 835/2022-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 23. martā – Polija/Eiropas Komisija

(Lieta T-156/23)

(2023/C 173/47)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna un S. Żyrek)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, kurš iekļauts 2023. gada 13. janvāra ⁽¹⁾ vēstulē par dienas kavējuma naudas, kas piespriesta Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2021. gada 27. oktobra rīkojumā (Komisija/Polija, C-204/21 R, EU:C:2021:878), summu ieskaitu attiecībā uz laikposmu no 2022. gada 30. augusta līdz 2022. gada 28. oktobrim;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza pamatu par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁾ 101. un 102. panta kopsakarā ar 98. pantu pārkāpumu, piemērojot parāda atgūšanas ar ieskaitu procedūru, lai gan ar 2021. gada 27. oktobra rīkojumu bija piespriesta dienas kavējuma nauda par laikposmu līdz Tiesas priekšsēdētāja vietnieces 2021. gada 14. jūlija rīkojuma (Komisija/Polija, C-204/21 R, EU:C:2021:593) izpildes dienai, savukārt no 2022. gada 15. jūlija vairs nebija piemērojamas tiesību normas, kuru izpildes apturēšanu paredzēja 2022. gada 14. jūlija rīkojums.

⁽¹⁾ Eiropas Komisijas 2023. gada 13. janvāra vēstule ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – Kneipp/EUIPO – Patou (“Joyful by nature”)**(Lieta T-157/23)**

(2023/C 173/48)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Kneipp GmbH (Würzburg, Vācija) (pārstāvis: M. Pejman, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Jean Patou (Parīze, Francija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā**Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vādiskas preču zīmes “Joyful by nature” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 159 946**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2023. gada 19. janvāra lēmums lietā R 532/2022-2***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība par atteikumu reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz 3., 4., 35. un 44. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus, kas prasītājai radušies iebildumu procesā.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 24. martā – VO/Komisija**(Lieta T-160/23)**

(2023/C 173/49)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja: VO (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt [Komisijas] 2022. gada 20. maija lēmumu, kurš paziņots minētajā dienā [ar dokumentu Nr.] Ares(2022)3814828 [konfidenciali] ⁽¹⁾ un saskaņā ar kuru kā iecelēj institūcija tā nolēma pazemināt prasītāju pakāpē – no AST2/3 uz AST1/3, sākot ar nākamo mēneša pirmo dienu pēc lēmuma pieņemšanas, proti, ar 2022. gada 1. jūniju;

- piespriest Komisijai kā atlīdzinājumu par mantisko kaitējumu samaksāt summu 533,88 EUR, kas atbilst starpībai starp prasītājas atalgojumu un piemaksām, kas pienākas atbilstoši pakāpei AST2/3, un summu, ko viņa faktiski saņēmusi pēc apstrīdētās pazemināšanas pakāpē – ar iespēju to paaugstināt vai samazināt tiesvedības laikā;
- piespriest Komisijai kā atlīdzību par morālo kaitējumu un prasītājas reputācijas aizskārumsamaksāt naudas summu 10 000 EUR – ar iespēju to paaugstināt vai samazināt tiesvedības laikā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 51. pants un iekšējie noteikumi, kas pieņemti tā īstenošanai, tostarp 2019. gada 4. oktobra Lēmums C(2019) 6855 par rīcību nekompetences gadījumos – un it īpaši tā 4.–7. pants –, ar ko aizstāts Komisijas 2004. gada 28. aprīļa Lēmums C(2004) 1597/7 par individuālo profesionālo standartu uzturēšanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts princips, ka administrācija pieņem lēmumu tikai, pamatojoties uz likumīgi pieļaujamiem pamatiem, proti, tādiem, kas ir atbilstoši un kuros nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, faktu vai tiesību kļūdas, kā arī tas, ka nav ievērots pienākums norādīt precīzu un atbilstošu pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, nav ievērots pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses, likumīgi pamatotu cerību un tiesiskās paļāvības principi, labas pārvaldības, vienlīdzīgas attieksmes principi un, otrkārt, ir pieļauta ļaunprātīga izmantošana un pilnvaru nepareiza izmantošana.

(¹) Aizsegte dati ir konfidenciali.

Prasība, kas celta 2023. gada 25. martā – *Schönegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany* (“Rebell”)

(Lieta T-161/23)

(2023/C 173/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Vācija) (pārstāve: M.-C. Seiler, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlīne, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Rebell” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 810 950

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 13. janvāra lēmums lietā R 295/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 810 950 “Rebell” ir atzīta par atceltu attiecībā uz 29. klasē ietilpstošajām precēm: “piena produkti, it īpaši sviests, produkti uz sviesta pamata, dzidrināts sviests, sviesta eļļa, biezpiens, biezpiena deserti, piena izstrādājumi, sausā piena izstrādājumi, diētiski pārtikas produkti, izmantojot pienu un piena produktus”;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl prasītājai tika piespriests atlīdzināt apelācijas procesa izdevumus;
- piespriest EUIPO un *Jumpseat 3D plus Germany GmbH*, ja otra procesa dalībiece iestāsies lietā pret atbildētāju, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājai radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta, lasot kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 21. panta 1. punkta e) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta, lasot kopsakarā ar šīs regulas 94. panta 1. punkta otro teikumu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta, lasot kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 19. panta 1. punkta ceturto teikumu un 10. panta 3. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 27. martā – *Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase* (“Rock Creek”)

(Lieta T-162/23)

(2023/C 173/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sengül Ayhan eK* (Esene, Vācija) (pārstāvis: *M. Boden*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Pegase SAS* (Senmalo, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Rock Creek” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 352 299

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 10. janvāra lēmums lietā R 1237/2022-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un Iebildumu nodaļas 2022. gada 12. maija lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 28. martā – Dekoback/EUIPO – DecoPac (“DECOPAC”)

(Lieta T-166/23)

(2023/C 173/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Vācija) (pārstāvis: V. von Moers, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: DecoPac, Inc. (Anoka, Minesota, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DECOPAC” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 160 747

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2023. gada 30. janvāra lēmums lietā R 754/2022-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- par labu otrai procesa dalībniecei reģistrēto preču zīmi Nr. 160 747 “DECOPAC” pilnībā atcelt.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 29. martā – RT France/Padome

(Lieta T-169/23)

(2023/C 173/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieces

Prasītāja: RT France (Buloņa-Bilankūra, Francija) (pārstāvis: E. Piwnica, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2023. gada 27. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2023/191, ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
ar visām no tā izrietošajām tiesiskajām sekām.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu ir apgalvots, ka atbildētāja esot aizskārusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā garantēto vārda brīvību.
2. Ar otro pamatu ir apgalvots, ka atbildētāja esot aizskārusi ar Pamattiesību hartas 16. pantu aizsargāto darījumdarbības brīvību.
3. Ar trešo pamatu ir apgalvots, ka atbildētāja neesot ievērojusi no Pamattiesību hartas 21. panta izrietošo diskriminācijas aizlieguma principu.

Prasība, kas celta 2023. gada 30. martā – VR/Parlaments

(Lieta T-171/23)

(2023/C 173/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VR (pārstāvji: L. Levi un P. Baudoux, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2022. gada 9. jūnija lēmumu, ar ko prasītajam tika paziņots, ka viņa līgums tiks laužts, un, ciktāl nepieciešams, 2022. gada 20. decembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta par 2022. gada 9. jūnija lēmumu iesniegtā sūdzība;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar pamatojumu, uz kuru ir balstīts lēmums, un par samērīguma principa pārkāpumu.
 2. Otrais pamats ir par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu un it īpaši – tiesību tikt uzklautam pārkāpumu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, administrācijas objektivitātes prasības un rūpības pienākuma neizpildi.
 3. Trešais pamats ir par rūpības pienākuma neizpildi.
-

Vispārējās tiesas 2023. gada 20. marta rīkojums – ZK/Komisija**(Lieta T-627/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/55)

Tiesvedības valoda – franču

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 4, 7.1.2019.

Vispārējās tiesas 2023. gada 17. marta rīkojums – NV/EIB**(Lieta T-16/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/56)

Tiesvedības valoda – franču

Desmitās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.2.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 16. marta rīkojums – Ilunga Luyoyo/Padome**(Lieta T-97/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/57)

Tiesvedības valoda – franču

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 148, 4.4.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 17. marta rīkojums – NV/EIB**(Lieta T-447/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/58)

Tiesvedības valoda – franču

Desmitās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 359, 19.9.2022.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV